

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Ludmilou Vlčkovou ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Janem Růžkem
se sídlem Moskevská 12, 434 01 Most

proti
žalovanému: [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Zbyňkem Zachou
se sídlem Na Příkopě 18, 110 00 Praha 1

o žalobě na určení vlastnického práva k nemovitým věcem
o žalobě na vyklizení nemovitých věcí

takto:

- I. Žaloba, aby soud určil, že žalobce je vlastníkem pozemku parc. č. st. [redacted], jehož součástí je stavba zemědělské usedlosti č.p. [redacted] pozemku parc. č. st. [redacted] jehož součástí je stavba zemědělské usedlosti č.p. [redacted] pozemku parc. č. st. [redacted] jehož součástí je stavba garáže bez čp/če, pozemku parc. č. st. [redacted], jehož součástí je rodinný dům č.p. [redacted] a pozemků parc. č. [redacted], parc. č. [redacted], parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted], vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště [redacted], [redacted], se zamítá.

- II. Žaloba na vyklizení pozemku parc. č. st. ■■■, jehož součástí je stavba zemědělské usedlosti č.p. ■■■ pozemku parc. č. st. ■■■, jehož součástí je stavba zemědělské usedlosti č.p. ■■■, pozemku parc. č. st. ■■■ jehož součástí je stavba garáže bez čp/če, pozemku parc. č. st. ■■■, jehož součástí je rodinný dům č.p. ■■■ a pozemků parc. č. ■■■, parc. č. ■■■, parc. č. ■■■ a parc. č. ■■■, vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, katastrální pracoviště ■■■, obec ■■■, katastrální území ■■■, na listu vlastnictví č. ■■■, se zamítá.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 43 066,19 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného JUDr. Zbyňka Zachy, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal jednak určení, že je vlastníkem nemovitostí specifikovaných ve výroku tohoto rozsudku a zároveň požadoval jejich vyklizení. Žalobu odůvodnil tím, že dne 4.10.2011 uzavřeli účastníci darovací smlouvu, na základě které daroval žalovanému pozemek parc. č. st. ■■■, jehož součástí je stavba zemědělské usedlosti č.p. ■■■, pozemek parc. č. st. ■■■, jehož součástí je stavba zemědělské usedlosti č.p. ■■■ pozemek parc. č. st. ■■■, jehož součástí je stavba garáže bez čp./če., pozemek parc. č. st. ■■■, jehož součástí je rodinný dům č.p. ■■■ a pozemky parc. č. ■■■, parc. č. ■■■, parc. č. ■■■, vše zapsané v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště ■■■, obec ■■■, katastrální území ■■■. Dne 8.11.2011 uzavřeli účastníci darovací smlouvu, na základě, které žalobce žalovanému daroval pozemek parc. č. ■■■ v obci ■■■, katastrální území ■■■. K darování uvedených nemovitostí došlo z důvodů případných komplikací spojených s projednáváním pozůstalosti, neboť žalovaný je ■■■. Účastníci se ústně dohodli, že tyto nemovitosti bude nadále užívat, starat se o ně a brát požitky žalobce. Tato ústní dohoda byla, za účelem vyšší právní jistoty, v roce 20■■■ obsažena v písemné smlouvě o výpůjčce. Takto situace fakticky fungovala asi do května 20■■■, kdy se žalovaný rozvedl, měl novou přítelkyni a od té doby se snažil získat kontrolu nad uvedenými nemovitostmi, což vedlo k zásadnímu rozkolu ve vztazích mezi účastníky, kteří spolu přestali komunikovat. V říjnu/listopadu 20■■■ žalovaný u nemovitosti v ■■■ vyměnil zámky přesto, že žalobce měl v nemovitosti řadu osobních věcí a dokumentů včetně smlouvy o výpůjčce. Dne 11.8.2022 žalobce písemně odvolal dar uvedených nemovitostí pro nevděk, a to ze dvou důvodů: 1) incident u domu v ■■■, ke kterému došlo dne ■■■.20■■■ (neoprávněné vniknutí do objektu a výměna zámků) a 2) výměna zámků v zemědělském areálu v ■■■ v období října/listopadu 20■■■. V jednání žalovaného (výměna zámků v zemědělském areálu v ■■■ a zamezení přístupu do uvedených nemovitostí) spatřoval porušení dobrých mravů. Naléhavý právní zájem na požadovaném určení podle žalobce vyplývá z toho, že tímto způsobem může být dosaženo souladu mezi stavem právním a stavem zápisu v katastru nemovitostí poté, co žalobce odvolal dar pro nevděk žalovaného a od darovacích smluv odstoupil.
2. Žalovaný se žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí s argumentem, že spor o určení vlastnictví k uvedeným nemovitostem (odvolání daru pro nevděk) byl již v minulosti veden u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp. zn. 8C 18/2019 a žaloba byla zamítnuta. Žalobce proti rozsudku podal odvolání, ale před odvolacím soudem vzal žalobu zpět (usnesení Městského soudu v Praze č.j. 69 Co 6/2022-97) a rozsudek byl zrušen a řízení zastaveno. Dalším důvodem nesouhlasu se žalobou bylo, že se žádného nevědku vůči žalobci ■■■ nedopustil. Počátkem sporu mezi účastníky se stalo vypořádání po rozvodu manželství žalovaného, se kterým se žalobce nevyrovnal. Zároveň vznesl námitku promlčení, neboť k tvrzenému důvodu pro odvolání daru

(výměna zámků) mělo dojít již v roce 20██, ale odvolání daru se žalobce dovolal až dopisem ze dne 11.8.20██. Následně potvrdil, že k výměně zámků došlo v roce 20██ až 20██. Pokud vyměnil zámků v ██████ v ██████, nedošlo tímto krokem k porušení žádné dohody uzavřené mezi účastníky. Popřel, že by se žalobcem uzavřel dohodu o výpůjčce, která se týkala nemovitostí v ██████ a popřel i to, že by žalobce v nemovitostech v ██████ měl své osobní věci. Žalobce si během jara 20██ z nemovitosti své věci vyklidil.

3. V řízení z provedeného dokazování byly zjištěny následující skutečnosti: Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že uzavřeli dne 4.10.2011 a dne 8.11.2011 darovací smlouvy na shora uvedené nemovitosti v obci ██████. Dle výpisu z katastru nemovitostí je vlastníkem žalovaný. Dopisem ze dne 11.8.20██ žalobce vůči žalovanému odvolal dar (uvedené nemovitosti v ██████) pro nevděk spočívající jednak a) ve vniknutí do objektu v ██████ dne 1.2.20██ a výměně zámků u vchodu do zahrady a vstupních dveří do domu a b) jednak ve výměně zámků v ██████ v ██████, k čemuž došlo v období října/listopadu 20██ a jednak v neoprávněném vniknutí do objektu v ██████ a následnému zamezení přístupu k těmto nemovitostem a jejich užívání žalobcem. Žalovaný neuznal důvody vedoucí k odvolání daru pro nevděk a vznesl námitku promlčení. Žaloba na určení vlastnictví k uvedeným nemovitostem byla zamítnuta na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 7.9.2021 č.j. 8C 18/2019-67, ale usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8.8.2022 č.j. 69Co 6/2022-97 byl rozsudek zrušen a řízení zastaveno z důvodu zpětvzetí žaloby. K odvolání daru však došlo jiným podáním, a to ze dne 5.4.20██. Písemná smlouva o výpůjčce týkající se nemovitostí v ██████ nebyla předložena. Existenci smlouvy o výpůjčce měli potvrdit svědci Ing. ██████ a ██████. Svědek Ing. ██████ přesto, že smlouvu o výpůjčce měl vidět, hovořil o ní jako o smlouvě o pronájmu a měla být uzavřena počátkem roku 20██ na 30 let. Svědek ██████ měl také smlouvu vidět, smlouvu označil jako smlouvu o výpůjčce s tím, že byla uzavřena na 30 let, ale měla být uzavřena v roce 20██ a měla mít ověřeny podpisy. Žalobce nemovitost v ██████ užíval přibližně od roku 19██ do roku 20██ většinou přes zimní období. Žalobce potvrdil, že z nemovitosti si v průběhu roku 20██ odvážel cenné věci a dokumenty poté, kdy mu žalovaný sdělil, že věci budou vyhozeny nebo rozdány; v nemovitosti měly zůstat ještě jeho další věci jako koberce, záclony, kuchyň, spotřebiče a vybavení dílny. Až po odvolání daru zjistil, že žalobcem jsou věci z nemovitosti vyhazovány. Žalovaný potvrdil, že si během jara 20██ žalobce z nemovitosti své věci vyklidil. K výměně zámků došlo z důvodu, že se chtěl starat o svůj majetek a opravovat jej, neboť chátral. Za fakturační období od 6.8.20██ do 29.4.20██ byl žalobce veden jako odběratel elektřiny. Předložené faktury dokládají, že žalobce byl odběratelem elektřiny v nemovitosti v ██████.
4. Na základě provedeného dokazování a nesporných tvrzení účastníků učinil soud skutkový závěr, že účastníci uzavřeli dne 4.10.2011 a 8.11.2011 darovací smlouvy k předmětným nemovitostem. Jednalo se však zcela zjevně o tzv. „papírový převod“ vlastnictví, aby se předešlo případným komplikacím spojených s projednáním dědictví. Přibližně do května 20██ měli účastníci standartní rodinné vztahy, ale poté mezi nimi vznikly rozpory, které zapříčinil způsob majetkového vypořádání žalovaného s bývalou manželkou. Dopisem ze dne 11.8.20██ žalobce odstoupil od darovací smlouvy pro dva skutky žalovaného, které učinil předmětem žaloby. Prvním skutkem bylo neoprávněné vniknutí do objektu v ██████ a výměna zámků na nemovitosti dne 1.2.20██ a druhým skutkem byla výměna zámků v ██████ v ██████ v období října/listopadu 20██ a následného zamezení přístupu k těmto nemovitostem. V případě prvního skutku je již právo na odvolání daru promlčeno, v případě druhého skutku nikoliv a byl způsobilý k projednání poté, kdy byl učiněn závěr, že žalobce má na požadovaném určení naléhavý právní zájem, neboť by bylo třeba právní stav dát do souladu se stavem zápisu v katastru nemovitostí. Žalobce několik let nemovitost užíval po dohodě se žalovaným, což bylo mezi účastníky nesporné, svědčí o tom i to, že žalobce byl odběratelem elektřiny v odběrném místě předmětné nemovitosti. Během roku 20██ si žalobce z nemovitosti

vyklízel své věci po sdělení žalovaného. Přesto, že si žalobce své věci odvážel, tvrdil, že v areálu v [REDAKCE] mu žalovaný vystěhoval jeho věci a vyměnil zámky, což mělo být v rozporu s uzavřenou smlouvou o výpůjčce. Existenci této smlouvy žalobce však neprokázal, když písemným vyhotovením smlouvy nedisponuje, její existenci žalovaný popřel a na podporu svého tvrzení o existenci smlouvy, žalobce navrhl výslech svědků Ing. [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud měl pochybnosti o věrohodnosti svědků Ing. [REDAKCE] a [REDAKCE], neboť v jejich výpovědích ohledně existence smlouvy o výpůjčce byly rozpory. Oba svědci se pouze shodli na tom, že se smlouva se týkala nemovitosti v [REDAKCE], byla uzavřena mezi účastníky na 30 let. Svědek Ing. [REDAKCE] tvrdil, že šlo o smlouvu o pronájmu, svědek [REDAKCE], že šlo o smlouvu o výpůjčce a měla být uzavřena již v roce 20[REDAKCE]; svědek [REDAKCE] hovořil o ověřených podpisech na smlouvě, což však žalobce netvrdil; oba svědci věděli, o čem konkrétně mají vypovídat, informace museli mít od žalobce (z předvolání k jednání se takovou informací nemohli dozvědět). Svědci Ing. [REDAKCE] a [REDAKCE] si po mnoha letech vzpomněli z obsahu smlouvy jen na ty skutečnosti, které podpořily tvrzení žalobce o existenci smlouvy, na jiné si s časovým odstupem nepamatovali. Nelze se ztotožnit s tvrzením žalobce, že pokud existovala písemná smlouva o výpůjčce na nemovitost v [REDAKCE], musela existovat totožná smlouva i na nemovitost v [REDAKCE]. Soud učinil závěr, že tvrzení o existenci smlouvy o výpůjčce na nemovitost v [REDAKCE], žalobce neprokázal žádným důkazem, když svědecké výpovědi byly hodnoceny jako nevěrohodné z důvodů uvedených shora a jiné důkazy žalobce nenavrhl ani po poučení podle § 118a) ods. 1 a 3 o.s.ř. V tomto smyslu tedy žalobce neunesl důkazní břemeno ohledně svého tvrzení o existenci smlouvy o výpůjčce na nemovitost v [REDAKCE]. Žalobce tvrdil, že smlouvu o výpůjčce měl vyhotovit žalovaný, který toto tvrzení popřel. Soud učinil závěr, že k výměně zámku došlo v roce 20[REDAKCE] a nikoliv v roce 20[REDAKCE], jak původně tvrdil žalovaný, nakonec i sám žalovaný potvrdil, že k výměně zámků mohlo dojít v roce 20[REDAKCE] či 20[REDAKCE].

5. Soud zamítl některé důkazy a v tomto smyslu poznamenává, že podle ustálené judikatury Ústavního soudu, neakceptování důkazního návrhu účastníka lze založit třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislost s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit ani vyvrátit tvrzenou skutečnost čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídací potencií. Třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno (srov. nálezy ÚS III. 61/94, III. ÚS 95/97, III. ÚS 173/02, III. ÚS 569/03, III. ÚS 139/05, III. ÚS 359/05 a další). Nebo nově ÚS stejně, avšak stručněji: „zamítnout důkazní návrh lze v zásadě jen z důvodu jeho irelevance, vypovídací impotence či redundance ve vztahu k prokazované skutečnosti“ (viz I. ÚS 1905/21).
6. Soud zamítl návrhy žalobce/žalovaného na provedení důkazů týkající se nemovitosti v [REDAKCE] [REDAKCE] (rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 6 č.j. 11C 129/2018-54 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27.8.2020 č.j. 15 Co 306/2020-101, darovací smlouvou ze dne 22.11.2010, smlouvami o nájmu nemovitosti, návrhem dodatku č.1 ke smlouvě o nájmu, ukončením nájemní smlouvy, smlouvou o výpůjčce ze dne 1.1.20[REDAKCE]) a nemovitosti stavby [REDAKCE] (darovací smlouvou), neboť jednak nemovitost v [REDAKCE] nebyla předmětem daného řízení a jednak o vlastnictví této nemovitosti, bylo rozhodnuto rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 č.j. 11C 129/2018-54 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 15 Co 306/2020-101. Opětovně lze zdůraznit, že nelze učinit závěr, že pokud byla uzavřena smlouva o výpůjčce na nemovitost [REDAKCE], musela být nepochybně uzavřena totožná smlouva i na nemovitost [REDAKCE]. Zamítnut byl i důkaz čestným prohlášením [REDAKCE], který byl pro řízení irrelevantní. Byly zamítnuty i výslechy svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE], navržené žalovaným, kteří měli prokázat neexistenci smlouvy o výpůjčce, avšak neexistence smlouvy byla již prokázána důkazy navrženými žalobcem.

7. Podle § 80 o.s.ř. určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem.
8. Naléhavý právní zájem na požadovaném určení byl shledán v tom, aby mohlo být dosaženo souladu mezi stavem právním a stavem zápisu v katastru nemovitostí poté, co žalobce odvolal dar pro nevďek žalovaného a od darovacích smluv odstoupil. Pokud soud shledal naléhavý právní zájem na požadovaném určení, žalobu přezkoumal po stránce věcné.
9. Věc po právní stránce soud posuzoval podle občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. (dále jen „o.z.“), tedy podle právní úpravy účinné v době uzavření darovacích smluv (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 33 Cdo 1841/2020 nebo 33 Cdo 3017/2020). Nejdříve byla posuzována námitka promlčení vznesená žalovaným. Promlčecí doba činí 3 roky (§101 o.z.). Ve lhůtě 3 let je nutné podat žalobu na určení vlastnického práva. V případě prvního skutku definovaného jako „neoprávněné vniknutí do objektu v [redacted] dne 1.2.20[redacted]“ je již právo na odvolání daru promlčeno (žaloba podána dne 19.8.2022). V případě druhého skutku „výměna zámků v areálu [redacted] a vystěhování“ během října/listopadu 20[redacted] není promlčen a je způsobilý k projednání dle žaloby. Lhůta běží ode dne, kdy se žalobce o výměně zámků dozvěděl, což bylo v říjnu/listopadu 20[redacted]. Žalovaný nenavrl důkaz svědčící o opaku.
10. Podle § 630 o.z. dárce se může domáhat vrácení daru, jestliže se obdarovaný chová k němu nebo členům jeho rodiny tak, že tím hrubě porušuje dobré mravy. Dobrými mravy se dle ustálené soudní judikatury rozumí souhrn etických, obecně zachovávaných a uznávaných zásad, jejichž dodržování je mnohdy zajišťováno i právními normami tak, aby každé jednání bylo v souladu s obecnými morálními zásadami demokratické společnosti (viz rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 26.2.1998 sp. zn. II. ÚS 249/97). Rozhodující je hledisko objektivní, teprve na druhém místě nastupuje úvaha o subjektivních pocitech dárce. Teprve vzájemným srovnáním a následným vyhodnocením obou kritérií lze dospět k důvodnému závěru o patřičnosti revokace daru. Musí se jednat o skutek, který z hlediska svého rozsahu a intenzity nevzbuzuje žádné pochybnosti o jeho kolizi s dobrými mravy, tedy jeho amoralita je očividná. Žalobce v podstatě pouze vyjmenoval věci, které zůstali v nemovitosti, bez konkrétní specifikace či stáří, a proto nebylo možno učinit závěr, zda se jednalo o věci cenné, památeční, věci zvláštní oblíbenosti apod. Je možné, že žalobce znemožněním přístupu do nemovitostí, které užíval několik let, celou situaci vnímal velmi subjektivně, ale první je hledisko objektivní.
11. Žalobce jako jediný důvod k revokaci daru tvrdil, že z uvedených nemovitostí v [redacted], vystěhoval žalovaný žalobci věci a vyměnil zámků v rozporu s uzavřenou smlouvou o výpůjčce. Existenci této smlouvy ovšem neprokázal, neboť její písemnou formou nedisponuje, ani žalobcem navržený svědek její existenci neprokázal a žalovaný popřel, že by smlouvu vyhotovil. Za situace, kdy žalovaný existenci smlouvy popřel, důkazní břemeno bylo na straně žalobce, který ve svém tvrzení zůstal osamocený a důkazní břemeno neunesl. Žalobce netvrdil a nenavrl žádný důkaz, o jiném užívacím titulu k uvedeným nemovitostem, kromě ústní dohody se žalovaným, na které se museli dohodnout před mnoha lety, když žalobce nemovitost užíval a měl uzavřenu smlouvu s dodavatelem elektřiny na odběrném místě v daných nemovitostech. Bez tohoto důkazu je nutné na celou záležitost pohlížet pouze tak, že žalovaný vyměnil zámků u svých nemovitostí, kdy si žalobce postupně své věci odstěhoval. Žalobce nenavrl žádné důkazy prokazující, že v uvedených nemovitostech měl zbytek svých osobních věcí včetně dokumentů (své cenné věci a dokumenty si během roku 20[redacted] odvážel, což potvrdil i žalovaný), přičemž důkazní břemeno bylo opět na straně žalobce. Žalobce měl čas si své věci odstěhovat, když je odvážel od jara 20[redacted] a teprve na podzim 20[redacted] došlo k výměně zámků.
12. Soud učinil závěr, že za důkazní situace, žalobce neprokázal, že v době, kdy měl být žalovaným vystěhován a kdy mělo dojít k výměně zámků říjen/listopad 20[redacted] u uvedených nemovitostí, měl užívací titul k uvedeným nemovitostem či jakýkoliv titul k uskladnění věcí v uvedených nemovitostech. V jednání žalovaného vymezené v odvolání daru a v žalobě, soud neshledal

zjevný rozpor s dobrými mravy a dospěl k závěru, že žalobcem poukazovaný skutek žalovaného nelze považovat za důvod pro vrácení daru pro nevděk žalovaného jako obdarovaného, a proto žalobu na určení vlastnictví k uvedeným nemovitostem jako nedůvodnou zamítl.

13. Pokud byl soudem učiněn závěr, že vlastníkem uvedených nemovitostí je na základě darovacích smluv nadále žalovaný a žalobce neprokázal existenci smlouvy o výpůjčce, jako nedůvodná byla zamítnuta i žaloba na vyklizení uvedených nemovitostí.
14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 142 ods. 1 o.s.ř., kdy žalovaný byl v řízení zcela procesně úspěšný. Náleží mu proto náhrada účelně vynaložených nákladů v celkové výši 43 066,19 Kč, ty jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2 000 Kč (za odvolání do předběžného opatření a za návrh na přikázání) a odměnou jeho advokáta ve výši 41 066,19 Kč, nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.”) odměna za úkon ve výši 2 500 Kč (žaloba na určení vlastnictví) a ve výši 1 500 Kč (žaloba na vyklizení nemovitých věcí). Úkon za převzetí a přípravu dle 11 ods. 1 písm. a) a.t. se týkal obou žalob a činil tak celkem 4 000 Kč, úkon za odvolání do nařízeného předběžného opatření činil 1 250 Kč (1/2 úkon) dle § 11 ods. 2 a.t. (předběžné opatření se týkalo žaloby na určení vlastnictví), úkon za návrh na přikázání věci činil 2 000 Kč (1/2 úkon) dle § 11 ods. 2 a.t. (úkon se týkal obou žalob), úkon za vyjádření ze dne 30.11.2022 ve výši 2 500 Kč (vyjádření k návrhu na určení vlastnictví), 3 úkony za účast u jednání dne 28.2.2023, dne 17.8.2023 a dne 26.9.2023 po 4 000 Kč (uvedená jednání se týkala obou žalob) dle 11 ods. 1 písm. e) a.t., úkon za vyjádření – závěrečný návrh v obou žalobách ze dne 12.9.2023 ve výši 4 000 Kč dle § 11 ods. 1 písm. d) a.t. Celkem odměna za úkony činila 25 750 Kč. Osm paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 14 ods. 4 a.t., celkem 2 400 Kč. Náhrada za promeškaný čas ve výši 1 800 Kč dle § 14 a.t. Náhrada cestovních výdajů ve výši 3 989 Kč (Praha – Most a zpět za 3 jízdy) a 21 % DPH ve výši 7 127,19 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Most 26. září 2023

JUDr. Ludmila Vlčková v. r.
samosoudkyně